

L'OPINIÓ

ANY V - NUM. 252 -- BARCELONA, DIJOUS, 24 DE MARÇ DE 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Plaça de la Universitat, 6, entresol
Telèfon 24647

IMPREMTA:
Sardanya, 202. - Telèfon, 53756

LA MINORIA PARLAMENTARIA CATALANA, EN LA QUAL L'ESQUERRA TE PART PREPONDERANT, HA ACORDAT SOL·LICITAR DEL CAP DEL GOVERN LA FIXACIO DE LA DATA EXACTA EN QUE L'ESTATUT DE CATALUNYA SERA PORTAT A LES CORTS I MANTENIR EL CRITERI QUE LA SEVA DISCUSSIO NO HA D'ESSER POSPOSADA A LA DE CAP ALTRA LLEI, DESPRES D'APROVAT EL PRESSUPOST

PAIS D'INDIFERENTS

Estan absolutament raonades les exhortacions dels diaris catòlics als seus lectors per tal que avui i demà vagin a peu, no entrin als cinemes, no vagin als mercats, no comprin diaris, i altres de semblants. Des de llur punt de vista els catòlics consideren que tal dia com avui han de fer certs sacrificis i compleixen llur deure recomanant que es facin. També estan en el seu dret de recomanar que els seus correligionaris es facin en els diaris que aquests dies es publicuen i no els comprin ni hi anuenciïn mai més. No passa d'una recomanació, i els catòlics seguiran comprant els diaris que els plaguin, tant si han sortit aquests dies com si han deixat de publicar-se, i si els conté algun anunci s'hi faran exactament.

Estan encara en el seu dret — ja veuen si n'és de liberal aquesta República dictatorial — d'aconsejar a la seva gent que té fàbriques i despatxos, que els tanquin — encara que sigui a costa d'algun sacrifici — diu la recomanació.

Cap bon republicà no pot molestar-se amb aquestes recomanacions. El que practica una religió, té el dret i el deure d'acomplir amb ella, sense molestar ningú ni ésser molestat. En aquest sentit els que avui, servint les seves creences, tanquin fàbriques i despatxos, mentre paguin el personal — que pot no ésser catòlic practicant —, com si hagués treballat, estan en el seu perfecte dret.

S'ha dit que aquesta era una República sectària. Res d'atò. Seria sectària si perseguís el catolicisme, i impedisís als catòlics la lliure practica de les seves creences. Però no ja res en aquest sentit. Ha fet estrictament el que havia de fer: restituir la religió al seu lloc peculiar: l'Església; de la mateixa manera que ha restituit l'exèrcit al seu lloc idoni: la caserna.

Militars i capellans havien ultrapassat, en l'Espanya monàrquica, les línies que els havien d'ésser peculiars. Intervienent en la vida del país amb minva del Poder civil i amb pertorbació evident de la bona marxa de l'Estat. Catalunya, com les terres hispàniques, en patia també les conseqüències. La República espanyola ha posat les coses al seu lloc: la religió a l'Església; els militants a les casernes.

La Monarquia era sectària perquè imposava a tots els ciutadans una religió determinada. Els catòlics que avui diuen mal de la República perquè ha separat l'Església de l'Estat, voldrien una República sectària en la qual els que no pensen com ells haguessin de passar perquè el catolicisme gaudís d'uns privilegis determinats. Això no seria just.

En aquest primer any de República, la rutina farà que aquests dies encara s'observi una certa tendència a seguir el ritme d'anys anteriors. D'aquí uns anys, molts pocs, les coses hauran canviat totalment: Els catòlics veritables, els creients de debò, que saben que comporten unes creences, faran les seves practiques, i l'altra gent farà el que li sembla bé sense que s'hagi suspès la vida del treball, ni el ritme normal de la ciutat. I és evident que sigui així, i els catòlics sincers ho agrairan si tenen sentit comú.

Es d'inconscient creure que la massa que en altres anys es llança al carrer en tal dia com avui, és catòlica. El veritable catòlic, aquesta massa sense cap creença que entra i surt de les esglésies el dijous sant, el molesta. No hauria de trobar, per tant cap inconvenient, en que hi hagi espectacles en funcionament, perquè pugui encaixar-s'hi i la desplaçi de les esglésies que no eren evidentment el seu lloc. Altrament, tal dia com avui, els que tenen ànims encara que siguin catòlics, no estan pas per visitar esglésies, sinó que agafen l'automòbil, el tren o el "yacht" i se'n van d'excursió per aquests mons. Els que s'han de quedar a ciutat a mitja tarda ja s'encauen a prendre el te, el xocolata o l'ortata. Si el Brusi i El Correo Catalán, així com recomanen els seus que no obrin els despatxos i que no vagin a Mercat, els recomanessin que no entressin a berenar en cap establiment i si en són propietaris, que no els obrin, tindrien molt poc exit.

El veritable catòlic haurà d'agrair a la República que hagi fet una acurada de camps: El catòlic, respectat, que pugui practicar lliurement les seves creences. El que no és catòlic, no coacciona, que pugui fer lliurement el que li doni la gana. Però és de sectaris tractar de sotmetre a uns costums determinats — els costums catòlics — aquells que no en són o que hi són indiferents.

No costarà gaire canviar la rutina — algú potser en dirà posposament, tradició — del dijous i divendres dels sants, en aquest país. El catolicisme és sentit per una minoria que mereix tots els nostres respectes, mentre es produeixi dintre de la llei. Però precisament a causa que durant la Monarquia, la religió oficial de l'Estat era obligatòriament la catòlica, el territori espanyol és un dels països menys catòlics del món. Perquè si algú creu que la gent que va a les misses de dotze i d'una és catòlica, ja el planyem. I si diu que tots els ciutadans són catòlics pel que és de bateig, es casin, es morin i es facin enterrar amb intervenció de capellans, també hi tindrem una mica de llàstima. Aquest és un pas d'indiferents en religió, i el que tracti de negar-ho s'enganya a si mateix, que en matèria d'engany és l'engany que té menys solta de tots, perquè no treu cap a res.

L'EXPULSIÓ DE CASANELLES

Ha estat lliurat a les autoritats franceses

Madrid, 23. — El director general de Seguretat, referint-se a la suposat contraband d'armes a la frontera portuguesa, digué aquest migdia que es tractava d'uns fardells que contenien generes, i que la seva opinió personal era que es tractava d'un atacament de béns.

Després, referint-se a l'expulsió de Casanelles, digué que aquest havia ja arribat a la frontera francesa.

Per notícies particulars s'ha sabut que a la frontera francesa sorgí un petit incident en el moment de lliurar les autoritats espanyoles Casanelles a les autoritats franceses.

La causa d'això fou el no portar Casanelles els passaports prou clars, i també les despeses que el passar

L'AUSTERITAT DEL SENYOR ALCALA ZAMORA

Consignacions que reingressen al Tresor públic

Madrid, 23. — El gabinet de premsa de la Presidència de la República ha facilitat la següent nota de la secretaria general: "Per la habilitació de la casa de la Presidència de la República, se han reintegrat a la Hacienda 15.243'98 pesetas, com economia lograda en la parte de diciembre último (dos terceras partes de una mensualidad), del presupuesto de dicha casa. Las economías no afectan, naturalmente, a los gastos de representación, porque cuanto en esta partida pueda distribuirse merced a la vida que sin ostentación se hace, se aplica a socorrer necesidades por crear que es éste su mejor destino".

Casanelles per territori francès, ha originat.

A la frontera

Madrid, 23. — Avui s'ha sabut que ahr a la nit es presentaren a la presó tres agents de la brigada social provinets d'un manament judicial perquè els lliuressin el detingut Ramon Casanelles.

Aquest, acompanyat dels agents, va dirigir-se en automòbil a l'estació del Nord i allí pujà a l'express d'Irún, que té la sortida a les deu quinze, i fent-se càrrec de Casanelles una parella de la guàrdia civil, més els policies que portaven l'ordre de lliurar-lo al comissari d'Irún, perquè aquest l'acompanyés a la frontera, on havia de lliurar-lo a la policia francesa per ésser considerat com a súbdit rus indetachable.

SAN SEBASTIAN, 23. — Custodiat per la força pública, arribà a la frontera Ramon Casanelles, que fou lliurat a la policia francesa, però aquesta va rebutjar-lo en arribar, per la qual cosa Casanelles va quedar a Irún com a detingut.

Cap a Bèlgica

HENDAYA, 23. — Casanelles ha sortit a les 16,39 cap a Bèlgica i arribarà a París demà a les nou del matí.— Fabra.

MADRID, 23. El ministre de la Governació digué a darrera hora de la tarda, que en relació amb les dificultats que s'havien tingut per l'entrada a França de Ramon Casanelles, per manca de documentació, podia dir que aquelles dificultats havien estat solventades i que Casanelles estava ja camí de Bèlgica.

REUNIO DE LA MINORIA PARLAMENTARIA CATALANA

MADRID, 23. — Aquest matí es reuniren els diputats de l'Esquerra catalana, i de la Unió Socialista de Catalunya.

El senyor Sbert facilità una referència de la reunió, en la qual es diu que s'acordà autoritzar el senyor Layret per tal que formulés la seva anuenciada interpellació sobre el règim carcerari.

El senyor Campalans donà compte de l'estat del dictamen dels tècnics d'Hisenda, que aquesta setmana es presentarà a la Comissió d'Estatuts.

El senyor Serra Moret, un dels representants de la minoria a la Comissió de reforma agrària, exposà un informe sobre el nou projecte presentat pel Govern i sense perjudici d'un més acurat estudi considerà que en alguns punts no podrà realitzar-se la transformació econòmica que Espanya ne-

cessita i que la República ha de realitzar per a servir les necessitats econòmiques i socials del poble espanyol.

La minoria ha participat d'aquest criteri, autoritzant el seu representant a la Comissió de reforma agrària per tal que formulés els vots particulars pertinents, considerant que la reforma és el problema fonamental de la transformació econòmica i social d'Espanya.

La minoria nomenà el senyor Eibert per a prendre part en el debat sobre la totalitat del pressupost d'Instrucció Pública en el qual propugnarà per la reforma del règim universitari, renovació del professorat i difusió de l'ensenyança tècnica i professional.

Finalment acordà la minoria visitar el cap del Govern per tal d'exposar-li alguns extrems relacionats amb la discussió de l'Estatut de Catalunya.

UN ALTRE FALSARI

El senyor Solà de Cañizares ha dit en una conferència pública—segons els diaris—que en l'afar de les excedències del 25 per 100 del personal de l'Ajuntament, que l'Esquerra incloïa en el seu pressupost d'economies, s'anava en realitat "a prescindir de alguns funcionarios para substituirlos por elementos adictos a l'Esquerra, es decir, se trataba de una maniobra "ancien régime".

Si és veritat que el senyor Solà de Cañizares ha dit això, ha mentit premeditadament, perquè li consta que no és veritat.

Ara, que tractant-se del senyor Solà de Cañizares, per la part que ens toca en aquest afer pel fet d'haver estat portat pels amics nostres a l'Ajuntament, ens sentiríem ofesos si hagués dit la veritat. Ens donaríem vergonya que hi retés culte i hagués de donar-nos la raó.

GREUS DESORDRES A ORENSE

Un estudiant mort i un infant ferit greument

Orense, 23. — A dos quarts de vuit del vespre, un grup de vaguistes que enarbolava grans pancartes al·lusives al governador i al ministre de la Governació, fou dissolt per la força pública.

Se sentiren uns trets, i una bala ferí el nen Josep Gaucho.

El grup intentaren assaltar les armeries, la qual cosa impedi la força pública.

Més tard es tornaren a sentir trets; no ocasionaren, però, cap ferit.

En reproduir-se el tiroteig, resultà ferit el noi de 15 anys Genari Ortiz, el qual resultà amb el muscle travessat per dues bales.

També resultà ferit un obrer, del costat i una dona.

Passada la impressió, el grup es dirigí en actitud pacífica al centre de la població, i sol·licità la destitució del governador i la del ministre.

La vaga s'estén

Orense, 23. — S'ha intensificat la vaga, fins assolir el tancament de les oficines de Finances i dels centres oficials.

Els vaguistes no han deixat entrar aquest matí els contingents dels pobles, i ha mancat el pa.

El governador ha eridat el primer tinent d'alcalde socialista per tal que s'encarregui de l'Alcaldia, a la qual cosa s'ha negat rotundament per estar dimitit.

Avui han dimitit molts d'Ajuntaments de la província.

Milloren els ferits, excepte l'estudiant Genari Ortiz, el qual continua gravíssim.

El comitè pro-ferrocarril ha rebut notícies de Pontevedra, Lugo, Santiago i Vigo, anunciant-li la dimissió dels Ajuntaments, diputacions i Cambres de Comerç, i la continuació de la vaga.

La Cambra de Comerç es negà a l'obertura d'establiments, malgrat l'ordre del governador que es tarien protegits per la benemerita.

El Parlament de la República

ELS FETS D'ORENSE, A LA CAMBRA

Intervencions dels senyors Sbert i Santaló en el debat sobre el pressupost d'Instrucció.—La República ha ascendit en un any 21.000 mestres. Calia crear 27.000 escoles i ja ha estat prevista la dotació de 7.000

Madrid, 23. — Comença la sessió a les quatre i deu minuts, sota la presidència del senyor Besteiro. Al banc blau, el ministre de la Governació.

El Sr. ALVAREZ (Basilio) planteja la interpellació sobre el conflicte motivat per la suspensió de les obres del ferrocarril de Zamora, Orense, Corunya.

Culpa el Govern de no haver sabut comprendre els anhels romàntics de Galícia en no voler continuar les obres del ferrocarril gal·lec.

Diu que la vaga es desenrotlla amb tranquil·litat i en tal forma que res no feia preveure les derivacions que ha tingut.

Elogia la conducta del governador fins al moment en què es produïren els successos, i relata el seu desenrotllament.

Sembla que el cap de la guàrdia civil, seguint instruccions del governador, féu desallotjar la plaça en la qual diversos grups onejaven cartells demanant la destitució del governador, i com que la força pública fou rebuda a cops de pedra i xiulets, aquesta disparà sense previ avis.

(Entren els ministres de Finances i Instrucció.)

A conseqüència dels disparats, resultà ferit un nen, encara que sembla que ho està per dispar de pistola.

Més tard les turbes intentaren assaltar una armeria i la guàrdia civil disparà novament, i matà un manifestant.

Demana la destitució del governador i culpa el Govern dels successos, qualificant de sangniant la política governamental que no atén les justes aspiracions del poble orenès.

Acaba insistint que la destitució del governador és aspiració unànime en els d'Orense.

El President anuncia que hi ha set oradors inscrits per a aquest debat, i prega a tots que siguin breus.

El Sr. VILLANUEVA s'expressa semblantment al senyor Alvarez i diu que uns nou mil obrers marxaren sobre Orense a demanar la destitució del governador.

S'adhereix a la petició de destitució del governador per la seva ordre a la guàrdia civil de disparar contra una massa inermes que demanava coses més o menys justes, comiant que el Govern sabrà donar-se compte de la situació i farà el possible perquè continuïn les obres del ferrocarril.

Fa la salvetat que no està d'acord amb la part del discurs del senyor Alvarez, que acusava el Govern dels successos i sol·licita que la guàrdia civil es transformi en una força ciutadana, treient-li tota la sentor monàrquica.

El Sr. OTERO PEDRAZO censura l'actuació de la guàrdia civil i la del Govern.

El Sr. QUINTANA s'adhereix al que han dit els oradors anteriors. Diu que la causa de la protesta és deguda a la unànime aspiració del poble gal·lec perquè siguin continuades les obres del ferrocarril.

Demana al Govern que s'hi interressi i afegix que vol fer des del Parlament una crida de serenitat a la Casa del Poble d'Orense perquè formulí assenyadament les seves aspiracions al Govern, en la seguretat que aquest veurà la manera d'atendre-les.

El Sr. LOPEZ VARELA creu que

no n'hi ha prou amb destituir el governador, sinó que, a més, cal continuar les obres del ferrocarril.

El ministre de la GOVERNACIÓ diu que ja suposava que aquesta interpellació hauria d'ésser inoportuna, encara que no ha volgut refusar-la.

No hi ha hagut la menor demostració del coneixement dels fets, cosa que era impossible, ja que no hi ha hagut temps material per a informar-se en deguda forma.

Lamenta que de nou s'hagin dirigit atacs injustos a la guàrdia civil i remarca que el propi senyor Alvarez hagi hagut de reconèixer que el nen mort ho fou per bala de pistola i no per bala de màuser.

Defensa també l'actuació del governador que diu no obrà per influència de cap nerviosisme.

No creu que el moviment hagi estat impulsat per elements extremistes, sinó que es tracta d'un moviment passional i romàntic, però davant aquesta passió molt respectable com totes les decisions del Govern com les d'un altre Govern qualsevol no poden desviar-se.

Fa una crida al bon sentit dels gal·lecs, que diu han de supereditar l'interès particular als interessos generals del país.

Fa una explicació dels successos i insisteix que la bala que ferí el nen, com reconegué el seu propi pare que és cirurgià, pertanyia a una pistola i no a un màuser.

Quant a l'estudiant mort, diu que aquest presenta un forat de tamany tan gros al costat esquerre del ventre, que no hi ha bala de màuser que pogués produir-li-ho.

Diu als diputats d'Orense que demanen la destitució del governador, que actuen en aquesta forma per pressió de les organitzacions polítiques de la província i no per

estar segurs que mereix la destitució.

En canvi, ell ha de defensar el governador, ja que aquest ha obrat sense sortir-se dels límits més estrictes de la prudència.

Un RADICAL: S'ha fet incompatible amb el poble d'Orense.

El ministre de la GOVERNACIÓ: S'haurà fet incompatible, però fins que jo no estigui segur d'això, no puc ordenar la seva destitució.

Afegeix que no està disposat a que Galícia vulgui imposar-se amb la violència.

Ningú no pot dubtar del meu amor a Galícia, però per aquest mateix amor que li tinc vull veure la lliure d'aquestes rancúnies.

Afegeix que una comissió de pobles andalusos s'ha entrevistat aquest matí amb un diputat per aquella regió i li ha dit que si els gal·lecs aconseguen el que volien, ells ja sabien el que havien de fer.

Acaba dient que el Govern no està disposat a deixar-se entrotllar per la força. (Aplaudiments perllongats.)

El Sr. ALVAREZ (Basilio) rectifica i diu que el governador ha d'ésser destituit i que la guàrdia civil disparà sobre la multitud.

Assegura que el jove mort ho fou per bala de màuser.

Demana al ministre de la Governació que en nom del poble gal·lec s'apropi al Govern per a dir-li que atengui els desigs de Galícia que demana la destitució del governador i el càstig dels culpables.

El Sr. ALTABAS recorda els successos de Jerez, on hi hagué cinc morts i diversos ferits a conseqüència de l'actuació de la guàrdia civil.

El Sr. LOPEZ VARELA protesta que el ministre de la Governació hagi dit que els diputats gal·lecs volien imposar un ferrocarril a la República.

(Segueix a la pàgina 3).

Una gestió dels parlamentaris catalans

Així que l'Estatut de Catalunya esigui dictaminat per la Comissió, serà portat a la Cambra - ha assegurat el cap del Govern

Madrid, 23. — El senyor Companys ha assegurat que fa uns quinze dies el cap del Govern manifestà el propòsit que seria discutit l'Estatut català conjuntament amb la reforma agrària.

Demà, divendres, es reuniran tots els diputats de l'Esquerra catalana, per tal d'enllestir el que calgui, per a la presentació de l'Estatut.

El dictamen serà lliurat la setmana entrant a la "mesa" de les Corts. Manca solament, per a aquesta finalitat, que la sub-Comissió que estudia les qüestions referents a Finances, enllestís aquest estudi, el qual ha de donar a conèixer el Comitè tècnic i els elements nomenats pel Govern.

Els diputats de l'Esquerra creuen que no trobaran oposició per part dels elements tècnics.

MADRID, 23 (Urgent) - El senyor Companys i diversos diputats de la minoria catalana visitaren el President del Consell en el despatx de ministres del Congrés per tractar de la discussió de l'Estatut de Catalunya.

El Cap del Govern els reiterà el seu propòsit de discutir aquest projecte tan aviat com sigui dictaminat per la Comissió, assegurant que ningú més interessat que ell en què es dicteixi l'Estatut de Catalunya amb el qual pot ésser solucionat el problema català.

La situació política, vista pel ministre de Justícia

Madrid, 23. — Els periodistes preguntaren al ministre de Justícia, sobre els motius que ha tingut el Govern per expulsar d'Espanya en Casanelles.

El senyor Albornoz respongué que s'havia fet, com ja va dir el senyor Domingo, per considerar-lo súbdit estranger ja que Casanelles va perdre la seva nacionalitat com a espanyol, en entrar al servei de l'exèrcit soviètic.

Un periodista li preguntà si era aplicable l'amnistia que la República havia concedit al cas de Ramon Casanelles i el senyor Albornoz contestà afirmativament.

Un altre periodista indicà al ministre que era parer de molts que podia considerar-se com responsable a Casanelles d'un delictes comú.

El senyor Albornoz digué que segons les noves teories penals, el delictes de comú, i al seu jut també, perquè el delictes polític és una cosa específica, però quan hi ha actuació violenta i criminal contra una persona, encara que aquesta sigui el President del Consell, no pot considerar-se com delictes polític, sinó com delictes comú.

El senyor Albornoz va preguntar als periodistes si el senyor Lerroux havia pronunciat cap més discurs.

Només el del diumenge a València — li contestaren — dia en què com vostè ja sap, el Partit Radical celebrà 50 actes a tot Espanya, destacant-se la coincidència de tots els oradors en el criteri que els socialistes, en bé de la Nació i d'ells mateixos, han d'abandonar el Govern.

Jo crec — respongué el senyor Albornoz — que es parla massa, perquè no passa res ni pot passar res mentre no es plantegi en termes polítics i concrets el que encara no està ben traçat per les forces conjuntament organitzades de la societat espanyola que és l'orientació que ara ha de portar a cap la República.

Aquest problema és el que s'ha de resoldre ara i aquests moments sense cap mena de dubte, seran molt difícils i per a molts i principalment per tots els polítics de circumstàncies, oportunitat, ocurrència i improvisació.

Per a ells ha d'ésser molt difícil aquest moment; en canvi per altres serà molt fàcil tals com per al Partit Radical Socialista perquè en aquests moments sostindran la necessitat de continuar la revolució des del Poder.

El que ha passat és el moment de la violència, de la revolució violenta, però continua la revolució en el sentit que no s'han de realitzar ja violències i perquè tot el que falta per portar a cap, pot fer-se d'una manera legal i jurídica.

La República té davant seu, el problema de la construcció d'un Estat.

En diversos aspectes ha fet ja coses definitives, per exemple en ordre a l'exèrcit i encara que no en la seva totalitat, el problema polític eclesiàstic, encara que en aquest una part està per fer.

En altres problemes s'han construït

també molt, però hi ha aspectes en què no s'ha fet res.

Aquesta labor és la que té de realitzar la República, però per això és necessari que anteriorment construïxi un nou Estat a base d'una gran política nacional, com no s'ha fet mai a Espanya.

A Espanya hi hagué salvadors i redemptors durant tot el segle XIX.

Per uns el salvador era Riego, per altres Calomarde; després vingueren Espartaco i Prim i més tard Narvaiz i O'Donnell; però fa molts anys que Castelar va dir que en les grans democràcies modernes no hi havia salvadors ni redemptors, perquè cada individu del poble es salvava ell mateix.

Per aquesta circumstància en la política moderna no hi ha messianisme ni providencialisme.

Els salvadors ja no existeixen i la prova d'això la tenim en que la tercera república francesa ha comptat amb homes tan importants com Ferry, Gambeta, Poincaré, Briand i Tardieu, homes tots molt necessaris, però no imprescindibles i el mateix passa en totes les grans democràcies.

Aquest és precisament la gran lliçó que ha de donar la República, una lliçó de democràcia i de ciutadania, i així com en el 14 d'abril no es trobà ni un salvador ni un redemptor, sinó l'opinió nacional, que aquest és l'únic salvador, el mateix ha de passar en el successiu.

El que cal fer ara és preparar el camí de l'obra de la República, començant pels fonaments i creant per això una administració local, una justícia local i una vida econòmica de les comarques.

—I creu vostè que tot això ha de fer-ho el Govern amb les actuals Corts i amb la col·laboració dels socialistes? — li preguntà un periodista.

—Es una equivocació — respongué el ministre —, el pensar que pugui realitzar-se l'obra de reconstrucció d'Espanya, prescindint de la representació dels socialistes i de la seva col·laboració.

Del que cal prescindir són de les petxeres i personalismes, i de tot el que representa l'antiga política de partits.

—Es que segons diuen diversos socialistes, el continuar en el Poder els perjudica, car en moltes votacions han de fer-ho en contra de la ideologia de la seva doctrina — digué un altre periodista.

—El que els passa als socialistes, — contestà el ministre —, és el que succeeix als altres partits que tenen d'atemptar les seves doctrines a les realitats de Govern, la qual cosa porta com a conseqüència, en alguns casos, una confusió.

Finalment, digué el ministre de la Governació, — s'anirà a començar a l'estudi del projecte de llei lliurat per la Comissió Jurídica assessora, relativa a confessions i congregacions religioses.